

בס"ד א' ניסן ה'תשע"ו
הדלקת נרות - 18:46
צאת השבת - 19:38
רבנו תם - 20:25
שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 812
@ אין אומרים "צדקתך" במנחה של שבת.
@ משבת זו - "ברכת האילנות".
@ מיום שבת - "פרשת הנשיאים".
@ כל חודש ניסן אין אומרים "תחנון".

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטירין: "כה אמר" (יחזקאל מה)
וב' פס' "השמים נסאי"
מוציאין ג' ספרים

פרשת תזריע
ש"ב ז' דהדרד"ב

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית ב-20:30
בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלעיני הפרשה:
טומאת האישה לאחר שילדה בן או בת.
טומאה הבאה ממחלות העור או מצרעת.
טומאה הבאה משחין או מנגעים בראש ובזקן.
דינים כלליים על המצורע ועל צרעת הבגדים.

"לכל מראה עיני הכהן"
שנו חכמים במשנת נגעים: אין רואים את הנגעים ביום המעונן. עוד אמרו: כהן הסומא באחת מעיניו - לא יראה את הנגעים שנאמר: לכל מראה עיני הכהן. דרש הרב בעל גלילי זהב רמז: ביום המעונן - כשהעננים מעיבים שמי ישראל, וגזירות וצרות תוכפות ובאות עליהם, אין לראות נגעים חלילה, בבני ישראל. עלך לראות הפגעים שהסבו את הנגעים, להביט לתלאות ולא לחטאות. ואילו הסומא באחת מעיניו, כהן שמסתכל רק בנגע ואינו רואה את הפצע, זה שאינו מסוגל לדון לכף זכות, פסול מעיקרו מלדון בנגעים.

"אשה כי תזריע" (י"ב ב)
דרש רבי ישראל מסלנט: למה נסמכה פרשת תזריע שרוב רובה ענייני נגעים ומצורעים, לפרשת שמיני שרוב רובה מאכלות אסורות? אלא משום שהנגעים באים בעיקר על עוון לשון הרע. צא וראה: בעוד שרוב בני אדם נוהרין באכילת מאכלות אסורות ובדקים שבעים ושבע פעמים שלא יבלעו חלילה תולעת קטנה, הרי מאידך גיסא, אין הם נוהרים בכבודו של הזולת ואיש את רעהו חיים בלעו במלתעות לשון הרע. לפיכך סמכה תורה, כשם שאתם נוהרים במאכלות אסורות, כך תיזהרו בלשון אסורה.

"ובמלאה ימי טהרה לבן או לבה" (י"ב ו')
רק עתה, אחרי ימי הטהרה, אפשר לקרוא לתינוק בן או בת. ואילו לפני כן קרוי הוא רק זכר או נקבה. שכן עד שלושים יום כל תינוק הוא בחזקת ספק נפל, ונפל אינו לא בן או בת, אלא אפשר לצינון אך כזכר או כנקבה. רק לאחר ימי הטהרה, משכבר מלאו לתינוק שלושים יום וכבר יצא מחזקת ספק נפל, אפשר לקרוא בן או בת.

"ואם דל הוא ואין ידו משיגת..."
ראיתי מפרשים על פי מה שאמרו חז"ל "איזהו עשיר השמחה בחלקו" (אבות ד') לכן אמרה התורה מי הוא דל? זה שאין ידו משגת לעולם, אם יש לו מנה רוצה מאתיים ולכן "אינו שמח בחלקו".

"ובימים השמיני ימול בשר עורלתו" (יב ג)
כתב בבעל הטורים שבפסוק זה יש תיבות ואותיות כמספר תיבות ואותיות שבפסוק "ויכולו", לומר שמילה דוחה שבת, עוד כתב הבעה"ט וביום השמיני ימול בשר בגימטריא שכל היום יהיה כשר למילה.

"ואם דל הוא ואין ידו משיגת..."
ראיתי מפרשים על פי מה שאמרו חז"ל "איזהו עשיר השמחה בחלקו" (אבות ד') לכן אמרה התורה מי הוא דל? זה שאין ידו משגת לעולם, אם יש לו מנה רוצה מאתיים ולכן "אינו שמח בחלקו".

"אשה כי תזריע וילדה זכר"
אשה כי ראשי תיבות 'אד' וידוע ש'אד' זה מינוט, ובא לרמוז לנו שאם אדם ממעט עצמו זוכה לבנים זכרים, וכן דרשו חז"ל בפסוק "שבשפלנו זכר לנו", שאדם בשפלות וענוה זוכה לבן זכר. (החידוש היומי)

"ולקח למטהר שתי צפרים..." (יד ד)
הצדיק רבי אברהם יהושע מאפטה בעל "אוהב ישראל", היה אומר: על היהודי להיות כשה כעץ ארז כאשר מדובר בענייני שמים, גבוה וחזק ולא ניתן להשפעת רוחות זרות. לעומת זאת, כאשר מדובר בעניינים גשמיים, על האדם לשים עצמו כאזוב, נמשך ושפל... אולם זקוק הוא, גם לשני תולעת, הוא חוט השערה המבדיל לעיתים בין שני אלה, עליו לשקול היטב בכל מעשה ומעשה, האם כעת יש לנהוג כארז או שמה כאזוב...

פ"ת הנביאים והפזמונים
צבת בצבת עשויה = אין דבר נעשה מעצמו.
דוגמה: כְּאִשֶׁר בִּקֵּשׁ הַחוֹקֵר לַעֲצוֹר אֶת הַחֲשׂוּדָה בְּרִצָּח, הַסְּבִיר פִּי הַמְּקַרֵּה מִסְּבָךְ, צָבֵת בְּצָבֵת עֲשׂוּיָה.
מקור: עֲשֶׂרָה דְּבָרִים נִבְרָאוּ בְּעֶרְבַת שֶׁבֶת בֵּין הַשְּׁמֵשׁוֹת, וְאֵלוֹ הֵן: פִּי הָאָרֶץ, פִּי הַבְּאֵר, פִּי הָאֶתוֹן, הַקֶּשֶׁת וְהַפֶּן, וְהַמְּטָה, וְהַשְּׁמִיר, הַפְּתָב, וְהַמְּכַתֵּב, וְהַלּוּחֹת, וְיֵשׁ אֲוִמְרִים אֲף הַמְּזִיקִין וְקִבּוּרָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וְאֵילוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אַבְיֵנוּ, וְיֵשׁ אֲוִמְרִים אֲף צָבֵת בְּצָבֵת עֲשׂוּיָה (אבות, ה', ח').

"והסגיר הכהן את הנזל שבעת ימים" (יג, ד)
הטעם לשבעה ימים הוא כדי שתעבור עליו שבת-קודש, לכן השבת, שנאמר בה "וקראת לשבת עונג", מסוגלת להפוך את ה'נגע' של המצורע לענג.

לע"נ הצנוע והענו משה מוסאי ז"ל
בן אברהם וזליכה ז"ל שנפטר ג' ניסן תשע"ג
יום שני פקידת שנתו. יה"ר שימליץ טוב בעד רעייתו וכל משפחתו

הסירו מכשל מדוד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://ladaat.info/> <http://www.hidush.co.il/>

שבת החודש

שבת לפני ראש חודש ניסן מוציאים שני ספרי תורה. בראשון קוראים בפרשת השבוע ובשני בפרשת בא' "החודש הזה לכם ראש חודשים".

כשחל ר"ח בשבת, מוציאים ג' ספרי תורה.

פרשת "החודש" פותחת במצווה הראשונה שבה נצטווה עם ישראל כעם: **מצוות קידוש החודש**. הפטרת שבת "החודש" (יחזקאל מה) כוללת בתוכה את שני ענייני היום: מצד אחד היא עוסקת בחג פסח, שתיאורו מובא בין חזיונות המקדש של יחזקאל כלפי העתיד לבוא; ומצד שני היא עוסקת בקורבנות המועדים, וביניהם גם בקורבנות ראש חודש. בין הדינים המתוארים ביחזקאל, לבין הנאמר בתורה, יש הבדלים. כך גם ביחס לראש חודש: בתורה נאמר, כפי שאנו קוראים במפטיר, שקרבן ראש חודש הוא - "פרים בני בקר שָׁנִים ואֵיל אחד, כבשים בני שנה שבעה תמימים", ואילו בהפטרה - "וביום החודש פר בן בקר תמימים, וששת כבשים ואיל, תמימים יהיו".

"בניד כשתלי זתים" - חינוך

הענקת אהבה לילדינו

האהבה, אותה מחויבים אנו להעניק מלוא חופניים, אינה רק בגלל ההורות הטבעית. הדגש והמרכזיות שאנו מייחסים לאהבה הם בגלל היותנו המחנכים של הילד. ההורים, שהם המחנכים העיקריים של הילד לאורך ימים ושנים, חייבים לבנות רקע ובסיס איתן של מערכת יחסים אוהבת, שעליה יושבת החינוך - חינוך נכון וטבעי. הילד יבין ויירגש, שאוהביו הגדולים ביותר - הוריו - מתכוונים אכן לכוון את דרכיו וללמד אותו אורחות חיים. דווקא משום שאנו מרבים כל כך להעיר ולבקר, אנו מוכרחים לשם האיזון לבטא את אהבתנו לילד במילים מפורשות: ולעומת זאת, כאשר לא נקיים רקע של יחסים בריאים, גם החינוך וההכוונה יהיו בעיני הילד עוד פרק במסכת הנדנודים והפקודות המעצבנות ש"מפילים" עליו. הקב"ה אומר לישראל: רק אתכם אני מחייב בתורה ובמצוות ומזהיר אתכם בתוכחות, וזאת - משום שאהבתי אתכם ובחרתי בכם לתפקיד הנעלה: להיות עם חשוב ונכבד, להיות עם ה'. זהו מסר חשוב כשלעצמו; אולם עבורנו כמחנכים תשמש נקודה זו כמשל ובהכוונה, כיצד יש להוכיח ולחנך.

"קול שון וקול אמה, קול חנון וקול לב"

מזל טוב ואיחולים לבניי לידידנו יוסי ואיילה גואטה הי"ו דייוויד ושירית צמח הי"ו לנישואי ז'ובל עם דניאל מנבית יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

פסעה טובה ואחזקה

ארגון "אברהם יגל" משגר צרור ברכות לרב דוד שוישן שליט"א לרגל בחירתו לרב בית הכנסת "היכל הידידות" ביבנה הירוקה. יה"ר שיעלה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו לזכות את הרבים ויזכה להמשיך להגדיל תורה ולהאדירה.

פסחה נאמנת

בשעה טובה נפתח ביבנה ת"ת בנשיאות המרא דאתרא ר' דוד אבוחצירא שליט"א סניף לרשת מעיין החינוך התורני ת"ת "חזון מאיר" אשדוד בנשיאותו של האדמו"ר הרה"ג יקותיאל אבוחצירא שליט"א. פרטים: 054-9522721

כל הישועות והברכות

לדניאל וברגלית פנסי הי"ו שתרומו לסעודה הרביעית בליוון זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם, שיזכו באושר ובפרנסה טובה. ברכה והצלחה בחיים ורפואה לאילוני-חי בן מרגלית הי"ו ולנועה בת מרגלית הצלחה בלימודים

"קול שון וקול אמה, קול חנון וקול לב"

מזל טוב ואיחולים לבניי לידידנו דניאל ותמר יצחק-פור הי"ו תפתלי ודבורה ישראל הי"ו לנישואי פטיאל עם רינת מנבית יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

מרכה והצלחה

ליעקב ויפה מגן הי"ו על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, ברכה והצלחה בכל משלח ידיהם. שירונו נחת מכל יוצאי חלציהם. רפואה והצלחה בלימודים לעידן, לירון ויובל ויוווגים הגונים משורש נשמותם

מרכות ואיחולים לפסח

למאיר וישרן מליכ"ל הי"ו לרגל הזכירת הבן. שיעלה במעלות התורה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וברכה והצלחה לדוד ומרים מוסאי לדוד וסימה מלול שירונו נחת. ברית המילה תתקיים אי"ה ביום שבת בשעה 10:30 בבוקר בבית הכנסת "מרדכי הצדיק"

"קול שון וקול אמה, קול חנון וקול לב"

מזל טוב ואיחולים לבניי לידידנו אפרים באבאי ורעייתו הי"ו יהודה חזקיה ורעייתו הי"ו לנישואי הראל עם יעל מנבית יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

"קול שון וקול אמה, קול חנון וקול לב"

מזל טוב ואיחולים לבניי לידידנו שלמה וזילה בנישו הי"ו זיין מלכא הי"ו לנישואי יצחק-מרדכי עם תאיר יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

רפואה שלימה

בן יהושע זיקי זיסים שנפגע בתאונת דרכים הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמיח אבריו ושס"ה גידיו. ושיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות

למשפחת מוסאי היקרה

צוות העלון "אברהם יגל" משתתף בצערכם בפטירת האם הצנועה והענוה **שרה מוסאי** ז"ל בת סרוור ז"ל הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תדעו עוד צער

לעיני הישר והצנוע

רחמים שלומדה ז"ל בן מנשה ורחל ז"ל שנפטר ב' ניסן תשנ"א ביום ראשון פקידת שנתו

שבת שלום זמבורד

בריאות והחלמה איתנה :

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהן זדה בן פרידה הי"ו באבאי באבאי בן מורוורי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרים הי"ו	שאל-אליהו כהן בן מזל הי"ו רחל מוסאי בת ביבי ומרדכי הי"ו ניתאי ביטון בן שירן הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנבית לאה בלקר בת מרסל מנבית סיגלית כלימי בת דינה מנבית רזיה סינדיני בת חוה מנבית בן יהושע ניקי ניסים הי"ו	הרה"ג ירום-מיכאל אברגיל בן רינה ז"ל לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל חיים חייקה טחלוב בן שירן ז"ל גואל רחמני בן שרה ז"ל יוסף דוקרקר בן רחל ומשה ז"ל איטו אבוטובול בת שמחה ז"ל יצחק שלומי בן דבורה ז"ל שרה מוסאי בת סרוור ז"ל	מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו
--	---	---	-----------------------------------

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

ברכת האילנות

א. היוצא בימי ניסן ורואה אילנות שמוציאים פרחים, מברך: "ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות ליהנות בהם בני אדם". ותיקנו ברכה זו לפי שהוא ענין שבא מזמן לזמן באופן מחודש, שאדם רואה עצים יבשים שהפריחים הקב"ה. ואין מברכים שהחיינו על ברכת האילנות. ואין מברכים אלא פעם אחת בשנה, ולא יותר. (ילקוט יוסף, ברכות עמוד תריט).

ב. גם הנשים תברכנה ברכת האילנות, שאין ברכה זו נחשבת כמצוה שהזמן גרמא, שחכמים לא קבעו זמן לברכה אלא מפני המציאות שהאילנות פורחים בניסן. (ילקוט יוסף ברכות, עמי תריט)

ג. טוב לברך ברכת האילנות על אילנות הנטועים בגנות ופרדסים שמחוץ לעיר, ומכל מקום אין זה מעכב, ולכן אם קשה לו לצאת אל מחוץ לעיר מסיבת טירדא או חולשה, ומכל שכן מפני חשש ביטול תורה, יוכל לברך ברכת האילנות גם על אילנות שבתוך העיר. (שם עמי תריט)

ד. מה טוב שיצטרפו עשרה ויעשו כולם אגודה אחת בכנסיה לשם שמים לצאת לברך ברכת האילנות, בכוונה הראויה, וברוב עם. ואחר הברכה יאמרו "מזמור בשוב ה' את שיבת ציון", ו"מזמור הללויה הללו את ה' מן השמים" וכו', ויסיימו באמירת קדיש יהא שלמא. וטוב שאחד יברך הברכה בקול רם והשאר יאמרו אחריו בלחש. (חזון עובדיה ב')

ה. אין לברך ברכת האילנות אלא על אילנות של מאכל כשיש בהם פרחים, אבל על אילני סרק שאין מוציאים פירות אין לברך. (ילקוט יוסף, ברכות עמי תריט)

ו. מצד הדין די בשני אילנות אפילו ממין אחד. והמברך על מיני אילנות הרבה הרי זה משובח. (ילקוט יוסף, ח"ג)

הלכות הגעלת והכשרת כלים לפסח (המשך)

ט. אם הגעיל הרבה כלים עד שנעכרו המים כעין ציר, אין מגעילין עוד בהם, ויחליף המים.

י. אם מגעיל עי"י צבת שמחזיק בה את הכלי, צריך לרפות את הכלי ולחזור ולתפסו, דאם לא כן הרי לא באו מ"מי הגעלה במקום שמונח הצבת.

יא. טוב להניח כלים להכשרה בתוך סל רשת, ולא יניח כלים הרבה בפעם אחת לתוך הכלי שהוא מגעיל בו, כדי שלא יגעו זה בזה, דאם כן, במקום נגיעתן אינן נגעלין.

כלי עץ

א. נוהגים לא להכשיר כלי עץ בגלל שיש להם הרבה סדקים. ובכל מקרה אם רוצה להכשירם, יכשירם בהגעלה ובלבד שינקם יפה.

ב. כלי עץ וכדי שליטשו במקום להגעילו - לא עשה כלום.

ג. מרדה העשוי עץ - אין לו תקנה.

כלי פלסטיק

א. כלי פלסטיק שאין בהם חריצים דינם ככלי מתכות וכפי בליעתם כך הכשרם.

כלי חרס ואבן

א. כל כלי חרס שבישלו בו או הגישו בו חמץ, אסורים בשימוש בפסח ולא יועיל להם שום הכשר, לכן יש להצניעם כנ"ל.

ב. כלי חרסינה או פורצלן אין להם הכשר לכן ישטפם ויצניעם בארון נעול עד לאחר הפסח.

ג. תנורים וכיריים הבנויים מאבנים ולבנים, אפשר ללבנם ולהכשירם לפסח.

תנור אפיה

א. אע"פ שאין משתמשים בתנור בפסח חייבים לנקותו כמו כל הכלים ולכסותו או להדביק עליו נייר דבק כדי שלא יפתח.

ב. מי שנאלץ להשתמש בתנור בפסח אין לו להכשירו על דעת עצמו ועליו להיועץ ברב מומחה לדבר שידריך אותו כיצד להכשיר את התנור, כיון שלכל תנור דינים משלו.

"מכל מלמד" השכלתו..."

כח הדיבור - פרשת תזריע

הפרשה מדברת על "אשה כי תזריע וילדה זכר", ממנה כח ההולדה וזה דומה לנח הדיבור. אומרת הגמרא עשרה קבין של דיבור ירדו לעולם תשעה מהן לקחו הנשים. בידוע שהאישה יותר בדברי הרשות, בעל, ילדים, קניות, בית וכל השאר. הגברים אמונים על דיבור של לימוד תורה, מצוות חינוך והכל בדברי קדושה ובשפה ברורה. והסכנה קרובה של לשון הרע ורכילות היא ביותר אצל האישה. כאשר נכנסת שכנה ועוד שכנה כך מסלקים את השכינה מהבית. ואם האישה שומרת עצמה מכל זה אז מקרינה ומשפיעה על כל הבית. זה רמז בפסוק "ובמלות ימי טהרה לבן או לבת".

ובמלות אותיות **אב מלות**. ומהו ימי טהרה? רמז על הנשמה שצריכה להיות טהורה לעתיד לבוא... "וביום השמיני ימול בשר ערלתו" דהיינו כמו שהעלרה היא חלק שצריך להוציא מהגוף כך ערלתו אותיות **רעל** שמוציא מפיו. ואם קשה לאדם לחסום פיו **ערלה** אותיות **רעלה** ישים לפיו וכך יישמר. פעמים שאדם נגוע בדברים הנ"ל לא מסתפק בדיבור שנאמר בפסוק "ולא פשה הנגע בעור", **פשה** אותיות **שפה** דהיינו הדיבור **בעור** אותיות **עובר**. "והנה **כהה**" אותיות **כהה** דהיינו עובר להכות את האחר ורומז לנו הפסוק מהו עובר דהיינו המכה עוברת אבל פגיעה בדיבור לא עוברת ועברתו קשה עד שייבקש סליחה ומחילה. ידוע שהדיבור של לשון הרע ורכילות פוגע

בפרנסה אותיות **פה רסן**, וליצנות אחת דוחה מאה פרנסות. "וטקרו הכהן **מספחת** היא..." **חסם פת** בדיבורו. "ואם פרוח תפרח הצרעת בעור..." מדוע? ידוע בהלבנת פנים נשפך דמו של הנעלב וזהו בכל גופו דהיינו **תפרח** אותיות **חרפת צרעת** אותיות **צערות**. כך גם המעליב משלם בכל גופו. אבל אל דאגה יש תשובה לעניין בפסוק זה, "**וכסתה**" דהיינו רמז לענווה, לכסות את פיו ואת מעשיו ויעשה לעצמו גדרים וסייגים כשיש נסיון של כעס, כגון: "**וכסתה**" אותיות **כוס תה** ואל תכעס עד אשר יתקרר הכוס תה ובוודאי שגם אתה תתקרר. אם רק נעצור מספר שניות התגובה תהיה אחרת למצב בו אנו נמצאים. צריך האדם לישר אורחותיו ולא לחיות בעקמומיות וכל חייו של האדם זהו פיו. כח הדיבור של האדם רמז "והנה הנגע ירקק או אדמדם..." **ירקק** אותיות **קירקו** ואותיות **רק ירק** כלפי האחר או ברצפה והופך אותו **אדמדם** אותיות **אדם דם** דהיינו שופך דמו. ונסביר קירקו או ירק שניהם בסתר. קירקו לשון הרע מסתכל ימינה ושמאלה ורואה שאין מי ששומע ומתחיל לדבר ולספר לשני.

"והיה הנגע ירקק **אין** אדמדם" = "העקום רואה רק את עצמו ולא שם ליבו לאחרים. לכן מי שרוצה שחיו יעברו על מי מישרים יעבוד על מידת הסבלנות שהיא התרופה לכל התחלואים של המידות, ה' יזכנו. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

חתן לשעת חירום

(המשך משבוע שעבר)

בשיא פסגת האושר, לבושה בשמלת הכלה, החתן ברח. איזו בושה!!!

"שושנה היקרה, הסכיתי, אהנונו יהודים מאמינים שהכל משמים וללא ספק הוכרז שרומים אינו החתן שלך. את עומדת כרגע בפני ניסיון קשה ועצום, וספק אם יש כלה בעולם שחווה חוויה כזו. אני מכיר את רומים, ולבו טהור. אני רוצה להציע לך הצעה שתזכה אותך בחיי אושר... שושנה הדומעת זקפה ראשה ועיניה שואלות... "יש לי חתן בשבילך, עטור במעלות נפלאות. צדיק, למדן עצום ומתמיד... הוא בדיוק הטיפוס שלך. אין לי כל ספק, שאם תסכימי להשתדך עמו כאן עכשיו במשרד, נשמח כאן כולנו הלילה בליל נישואיך, ואני מעמיד את כל התורה שלי ואת כל מעשיו הטובים להצלתך".

בלב כבד אולם בהשגחה עליונה של בורא עולם, לאחר דקות, הניע הכלה את ראשה מעלה מטה, כאומרת "הן". "רי שמריהו" פקד ראש הישיבה על המשגיח "מהר הבא לכאן את אבישי חברו הטוב של רומים, הוא נמצא כרגע בבית המדרש". המשגיח עף קל כנשר למשימה. אבישי הגיע במרוצה נושף כולו, ונכנס למשרד.

"כן כבוד הרב". נרעד כולו האזין למכתבו של החברותא שלו, שלא הגיע לחופה... "

"אבישי" לחש הרב "תהיה כאן חתונה הלילה... ואתה יקיר, אתה תהיה החתן!!!!".

משקפיו של החתן כמעט נפלו. "אני החתן?!... אינני מכיר כלל את הכלה ולא את הוריה... לא היה כלל וורט, אני חושב שהרב צוחק עלי...".

"חלילה, אבישי, אני מתחנן לפניך, תלמידי האהוב, קבל עליך עכשיו עול מלכות שמים, ותסכים להתחתן. אם תגיד כן, הכלה תיכנס לכאן, תשוחחו 10 דקות, ואני מניח כאן מולך את כל העולם הבא שלי, שאתם שידוך משמים. אני מכיר היטב את משפחת הכלה, אני מודע לכל מעלותיה של הכלה... אתה עושה כאן חסד של אמת".

לאחר מספר דקות של מחשבה, אותה השגחה עליונה שהניעו את ראשה של הכלה, הניעו גם את ראשו של אבישי החתן לשעת חירום, מעלה מטה, כאומר "הן".

אותה השגחה עליונה גם דאגה שהוריו של אבישי יהיו באולם החתונות, שאחרי הכל הם הכירו היטב את החתן לשעבר רומים גולברי, ידידו בלב ובנפש של בנם.

ההלם אחז גם בהם "כן, אבישי מסכים, אבל אחיו ואחיותיו לא כאן, הדודים, הסבתות... לא עושים חתונה מהרגע להרגע". הרב יוחננוב חיבק את אביו של אבישי ולחש לו "רי אבודרס, אתה צודק. לא מדובר בחתונה רגילה. אבל כאשר הקב"ה רוצה להוריד שכינתו על הזוג, אז אי אפשר לעכב. ואני מבטיח לך שיהיו נוכחים כל בני המשפחה, והחברים, והמעון של אבישי ושושנה יהיה בית מקדש כפשוטו...". 10 דקות נמשכה שיחת השידוך בין אבישי לשושנה. הכל ברוך השם עלה יפה...

בשעה 11:03 שבר אבישי, החתן לשעת חירום, את הכוס, לא לפני שאמר: "אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני", השמחה פרצה כל גבולות ומשכה שעות רבות.

כאמור 15 שנים חלפו מאותו ליל חתונה. לזוג אבישי ושושנה אבודרס, שישה ילדים שיהיו בריאים, וכן ירבו. ארבעה בנים ושתי בנות. ראש הישיבה הרב יוחננוב היה הסנדק של אוריאל הבכור. ומי היה הסנדק של אברהם ישעיה הבן השני??? כן, כן החתן לשעבר, הרב רומים גולברי ר"מ בישיבת "פעמי גאולה", החברותא והידיד הוותיק של אבישי, אבי הבן. אחרי הברית הם חיבקו חזק איש את רעהו, ואבישי לחש לו: "רומים, בגללך זכיתי לחתונה משונה ולשידוך הכי זריז בעולם, אבל אני מודה לך שבזכותך יש לי בית יהודי נפלא - מעון לשכינה". לא רחוק משם ניתן היה להבחין ברבנים יוחננוב וגולדרינג משיקים כוסיות של יין "לחיים". (קובי לוי, "העתונאי")

רומים ואבישי בחורי ישיבת "פעמי גאולה" הגיעו לפרק השידוכין. רומים כבר קבע תאריך לחתונה עם שושנה אלישיוב באולם "כרם פוריה" הסמוכה לישיבה. ערב החתונה המיוחל הגיע כשהאולם מלא מפה לפה ממשפחתו וממשפחת הכלה וכן בחורי הישיבה שהגיעו לשמח את החתן והכלה. אולם השעה 21:45 והחתן רומים עדיין לא הגיע לחתונה. כל המשפחה מודאגת וראש הישיבה הרב יוחננוב והמשגיח הרב גולדרינג נכנסים למשרד לטכס עצה ולברר לאן נעלם החתן. לפתע נכנס לאולם שליח גבה-קומה חבוש קסדה ובידיו מעטפה....

"מי זה הרב יוחננוב?" שאל האופנוען בקול גדול. הרב יוחננוב קיבל מידיו את המעטפה, נכנס למשרד ופתח את המעטפה. הורי החתן ואמה של הכלה הגיעו אף במרוצה לכוון המשרד, וסקרנותם היתה טבעית ביותר. הרב יוחננוב שלף מהמעטפה דף מקופל. חושי "אמרו" שאין כאן אסון, אבל כנראה יש פה שערורייה שעלולה להרעיד את אמות הסיפים לא פחות מתאונה.

מכתב מהחתן רומים גולברי שנראה שנכתב בדמעות לא מעטות: "כבוד הרב יוחננוב. אינני יודע איך להביע במילים את סערת רגשותי ואת שברון לבי. המכתב הזה מופנה אליך ולא לכלתי המיועדת או להוריה. מראש אבקש סליחה ואתה כמובן תדע לפתור את הבעיה".

"מזה שלושה ימים ושלושה לילות שאני סובל מאי שקט נורא ומבלבול. לבי אמר לי ששושנה אלישיוב איננה הזיווג משמים שלי, למרות שהחלטנו לפני כחודשיים מתוך רצון טוב וחיבה הדדית להינשא ולהקים בית יהודי משותף. במועקה קשה חיפשתי מוצא להימנע מן החופה, אבל מוצא כזה שלא יפגע חלילה בכלה או בהוריה, אבל מן השמים ירדה עלי חולשה, פיק ברכיים וקיפאון איברים. חיפשתי מישהו שיהיה שליח שלי, אבל לא עלה במוחי רעיון. ניסיתי לספר על סערת נפשי לידידי הצדיק והאהוב אבישי, אבל... חששתי. קיוויתי עד לפני כשלוש שעות שירחמו עלי מן השמים ויכניסו בי רצון עז להינשא - אך לא. בחלומי ראיתי את סבתי גרציה - עליה השלום - והיא אומרת לי: "היום זה לא יום חתונתך... זה יום חתונתו של מישהו אחר...". קפצתי כנשוד נחש ורצתי לכותל המערבי. אני יושב עכשיו מול הכותל בוכה ובוכה ולא מפסיק. אני מרגיש שאני מצד אחד עושה עוול איום ונורא לכלה, אבל אם אתחתן איתה, זה יהיה עוול עוד יותר קשה... הרב, אני מתחנן בפניך שתבקש רומים עלי, ותתנצל בשמי... אינני איש רע, יתכן שעוד מעט תהיה בושה ובכי באולם, אבל עדיף בכי רגעי, מאשר סבל ממושך. סליחה מהכלה, סליחה מהוריה, סליחה מהורי, ובעיקר אנא סלח לי ריבונו של עולם, על כך שעשיתי פצע שאינני יודע אם יתאחה. בכבוד רב, רומים".

בהתרגשות רבה ביקשו שני הרבנים מהורי החתן והכלה ומכלה שושנה להיכנס למשרד.

ראש הישיבה מלמל תפילה, הוא חש שהוא עומד להיכנס לאחד הרגעים הדרמטיים של חייו, רגע שדורש ממנו תעצמות נפש מחד, ואם ירצה השם גם פתרון...

מילה אחרי מילה, כמונה מעות, הוא הקריא להורים ולכלה את המכתב, לא לפני שביקש מהם לשמור על קור-רוח. השתיקה בחדר נשמעה כמו זעקה. דמעותיה של הכלה זלגו, ובכיון החרישי של האמהות נבלע במטפחותיהן. "גבירותי ורבותי" פנה ראש הישיבה להורים ולכלה השבורים. "היום, אם ירצה השם, תערך כאן חתונה, אני מבקש מההורים לצאת, המשגיח ואני רוצים להחליף כמה מילים עם הכלה". המונה ירדה ושושנה אלישיוב במשרד, עולמה חרב עליה. בדיוק עכשיו